A°. 1841. N°. 13.

VRIJDAG, DEN 12den FEBRUARIJ.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Mengelingen.

Hoe men het innerlijke door het uiterlijke beoordeelen kan.

Lezers, schrikt niet bij het lezen van dit opschrift; want ik wil geen physionomischen cursus houden, mijn plan is maar alleen om u eenige punten aan te toonen, waarvan de makers van karikaturen gewoonlijk partijtrekken b. v.

OP STRAAT.

Iemand die in de toekomst denkt, ziet naar boven, die over het verledene nadenkt, blikt naar den grond, indien hij voor zich heen ziet, denkt hij over het tegenwoordige, en niets denkt hij, als hij bij de linker- of rechterhand, maar als hij gedurig achterom ziet, dan denkt hij buiten twijfel aan zijne schuldeischers.

De man die langzaam gaat, denkt na of maakt over iets zijne berekening; die zich eene zaak voorneemt heeft eenen overhaasten tred; degeen die loopt streeft naar gewin, naar liefde of ijdele eer.

Eene eenvoudige, een weinig verouachtzaamde, doch zindelijke kleeding, een noch te langzame, noch te overhaaste gang, eene gedwongene houding toonen den ernstigen en verstandigen man aan.

De man, die korte stappen doet, met zijne oogen rondgluurt, zijn neus in den wind steekt en de schouders in beweging brengt, is een praatzuchtig, twistziek mensch en een vitter.

Iemand die er keurig netjes uitziet, die nu zijn hoed glad strijkt, dan zijn broek met zijn zakdoek afslaat, en den pand van zijn rok met zijn mouw afveegt is een kleingeestig, ligtgeraakt en vinnig karakter.

Hij die een gouden keten, die edelgesteenten, ringen en snuisterijen draagt en deze voorwerpen in het oog doet vallen, is een rijk geworden boer, een goochelaar, een kwakzalver of een italiaansche prins.

IN HET GROETEN.

De ambtenaar, geleerde of de chef van een bureau, geheel in het zwart gekleed, met de eene hand in zijn vest, die eenigzins spoedig stapt, bij iederen tred den voet hoog opligt, en zijn hoed hoog afneemt als hij groet, is niet, zoo als men gewoonlijk denkt, trotsch, maar over het algemeen een goed en best man, slechts een weinig in de hoogte.

De trotschaard is niet alleen de dwaas, die met een oogwenk of hoofdknik groet, maar ook hij die uwen groet met gemaaktheid beantwoordt.

De eenige gelegenheid welke eene onnoozele houding bij een verstandig man verschoont, is deze: Twee menschen ontmoeten elkander, zien elkander aan, en groeten dat er geen einde aan is: bij iedere buiging komen zij een stap nader, en geven malkaar de hand, tot dat zij te gelijk zeggen: »Hoe gaat het?" en te gelijk antwoorden: »Vrij wel, en hoe is het met u?" daarna blijven zij met open mond staan. Zij meenden elkander te kennen.

De ondergeschikte en de chef zullen, beiden verwaand zijnde; elkander niet groeten: zij schijnen elkanderen nimmer te zien.

Een eenvoudige hals zal u in een uur tienmaal ontmoeten en ook tienmaal den hoed voor u afnemen.

Twee menschen die elkander niet achten, groeten zeer deftig, en zeer beleefd indien zij malkander vreezen.

Twee mededingers, elkander ontmoetende, bijten zich op de lippen: de schuldeischer groet verlegen, de schuldenaar daarentegen los weg; vrienden groeten slechts met de hand; verliefden slechts met blikken. Twee personen die kennis gemaakt hebben op eene vrolijke partij zeggende elkander tegenheide goeden dag, maar heeft die kennismaking plaats gehad bij eene begravenis, dan nemen zij daarentegen, ware het zelfs op een gemaskerd bal, eene deftige houding aan.

Die een pruik draagt, groet zoo min mogelijk: het afnemen van den hoed veroorzaakt hem altijd eenige ongerustheid.

DE HOED.

De vorm en de wijze hoe de hoed gedragen wordt, maken de beschouwing van het hart en van den geest veel gemakkelijker.

Degeen die ze op één oor draagt, is een lafaard en een zwetser.

Die hem achterover draagt is een hals.

Hij die den hoed in de oogen gedrukt en van achteren opgerigt heeft, is een spotter.

Hij die den hoed vierkant, diep op het hoofd zet, is norsch en knorrig van aard.

Iemand die altijd een netten en nieuwen hoed heeft, is geregeld, en heeft een regelmatig karakter.

Hij, die zijnen hoed onderweg in de hand houdt, is verwaand.

Een man die eenen puntigen hoed met breede randen, een breed lint, kortom een hoed draagt, zoo als geen meer gedragen wordt, is een valsch vernuft, gemaakt en aanmatigend van karakter.

ALGEMEENE AANMERKINGEN.

Iemand die altijd lacht, is een gek; die nooit lacht is ongevoelig of stomp.

De man met bezigheden bezet, loopt zonder te zien; de lediggauger ziet, zonder op te merken; de nieuwsgierige beuzelaar (*flaneur*) ziet en bespit alles.

Al wie spoedig loopt, die op straat geeuwt, of eene schoone vrouw voorbijgaat zonder haar aan te zien, of vlak langs een uitgestalden winkel of voorbij een hanswurst gaat, zonder zich een oogenblik op te houden, flaneert niet; hij is er buiten staat toe.

De man van dien stempel neemt eene zekere rigting, tot een hem voorbijgaand rijtuig, eenig straatsrumoer, iedere uitstalking op den hoek eener straat, ieder stoot hem eene andere rigting geeft. Voortbewogen door toeval op toeval, door stoot op stoot, gaat, komt hij, en komt weder terug, of vindt zich zeer ver van zijn huis, al naar het toeval wil.

Een ander karakter is dat, 't welk in huis steeds den tijd verbeuzelt en het altijd zeer druk zegt te hebben. Zoodanig een zegt steeds: »Ik ga, ik ga," maar kan niet eindigen, en houdt den persoon met wien hij in gesprek is, aan een knoop van den rok vast. Zoodanig een babbelt en denkt niet; de ander denkt meer en spreekt minder. Beiden zijn onverdraaglijk voor elkanderen.

WAT HET HAAR BETREFT.

Lange, ordelooze haren, die den kraag en de schouders vet maken, kenmerken den gewaanden philosoof en den kleermakersjongen. Hij die zich zelf voor een zoogenoemden originéel houdt, is geschoren als een chineesche pop.

De eigenzinnige, korselige man, de dommerik, de ouderwetsche schoenmaker hebben het haar wanordelijk, hoogopstaand of verwaaid. De dansmeester, de kapper en een kwast hebben de haren netjes gestreken, met olie geparfumeerd en gefriseerd, en in twee gelijke of ongelijke deelen gescheiden, even als een prentje van het *Journal des Modes*.

De oude soldaat, de postillon, de rijknecht en de acteur kappen zich *à la Titus*.

De pruikemakersjongen, de nieuwbakken student *à la jeune France*.

Stijf haar is dikwijls het kenmerk van koppigheid; het glad gestrekene dat van geduld, en het gefriseerde duidt bijna altijd de neiging tot vermaken aan. De kaalheid is dikwijls het teeken van een schranderen en werkzamen geest, mits dat het haar van achteren niet naar voren gestreken is, hetwelk een teeken is van een kleingeestig en gewoon mensch.

De vroege grijsheid zijn kenmerken van menschenhaat, physiek of moreel lijden, of van overdreven arbeid of vermaak.

Dik haar, dat niet grijs wordt, duidt een kalm en volkomen gelaten karakter aan.

DE BAARD.

Groote knevels, bij iemand die niet tot den krijgsstand behoort, verbergen een leelijken mond of leelijke tanden, tenzij zij het sieraad zijn van een burger-officier, want dan strekken zij slechts, om de ingenomedheid met het soldaatjespelen aan te toonen.

Een baard om de kin staat volkomen goed bij huurkoetsiers en geregtsdienaren.

De schilder van den tienden rang draagt den knevel *à la van Dijk* of *à la Henri IV*.

Maar de ruwe baard behoort aan de modellen voor de schilderkamer, van onverstaanbare dichters, van bedelaars of dergelijke slag van lieden.

ZANGER EN DANSERES.

In de *Latijnsche* wijk te *Parijs*, leefde een zanger en eene danseres. De zanger zong iets minder goed dan Nourrit, en de danseres *pirouetteerde* niet volkomen als Taglioni. Zij bewoonden een *hôtel garni*, en leefden van aardappelen, die ze op hunne kunstreizen in de landsteden hadden vergaard. In het eerst, hadden ze ieder een afzonderlijk kamertje in

gebruik; doch bij nadere kennismaking ging zij haar hoofdhaar bij elkander inwonen. Doch ook die maatregel kon niet baten: zij werden hoe langer hoe armer, zoodat de danseres geene schoenen meer had, en zich, als eene *Bayadère* barrevoets in hare danspassen moest oefenen, en de zanger genoodzaakt was, om zijne das te verkoopen; wilde hij eens, dat hij vreeselijk heesch werden, een *lait de poule* (een doir van een ei met suiker) kunnen betalen.

In die droevige verlegenheid, lazen ze in het *Nieuwsblad voor het tooneel* de volgende aankondiging: »voor den schouwburg te ***, wordt een eerste danser en eene *Prima-Donna* gevraagd. Tien duizend *Franken* wedde en de reiskosten vrij."

De zanger stiet een zucht uit in b *mol*, en de danseres deed een luchtsprong, zes voet hoog.

— »Jammer, dat ik geen stem heb!" riep hij.

De zanger gaf een tweeden zucht in den vorm eener *roulade*. Eindelijk sprak hij: »laat ons maar op reis trekken; dan kunnen we altijd verder zien."

Veertien dagen daarna, bragt het tooneelbevigt te *** de gansche stad in rep en roer. Men las er: »De Heer Zephyrin, eerste danser bij den koninklijken schouwburg te *Stockholm*, en Mejufvrouw Melina *Prima-Donna*; onlangs uit *Italie* alhier aangekomen, zullen heden voor de eerste maal optreden."

De voorstelling vond plaats en de *debutanten* werden met geestdrift toegejuicht en met bloemen bekranst. Men vond wel, dat Zephyrin, voor een man, wat al te fijn van bouw was, en dat de aanvallige Melina in hare stem iets mannelijks had; doch men mag die kleine gebreken over het hoofd, om de fraaije *rondes de jambes* van den een en de buigzaamheid van stem van de andere, en het handgeklap ging voort.

— »Welnu," zei de zanger, terwijl hij zijn zijden japon uittrok, »wat zegt gij nu van mijnen inval?"

— »Uitmuntend!" hernam Zephyrin die een onderrok aantrok.

— »Nimmer was ik de natuur zoo dankbaar als heden!" hervatte Melina.

— »En waarom dat?"

— »Dat ze mij zulke kleine voeten heeft gegeven en geen baard. Het grappigste is, dat ik anders altijd jammerlijk uitgesloten werd."

— »Even als ik. Wij hebben maar zeer wel gedaan, om te ruilen van geslacht."

Dezelfde triumf herhaalde zich acht dagen lang: toen verdwenen op eens de eerste danser en *Prima-Donna*.

Zephyrin had zich laten overhalen, om met zijne *pirouettes* en luchtsprongen een *Engelschen Lord* naar *Londen* te verzellen, en Melina was . . . . als Jufvrouw van gezelschap, met een inkomen van twaalf duizend *Franken*, zekere Barones naar *St-Petersburg* gevolgd.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Dingsdag, den 9 Februarij 1841.

Het ERF, met de daarop staande GEBOUWEN, op den hoek van de Steenbakkersgracht en Hofstraat, La. D. No. 608; aankomende den Boedel H S. SCHOUTEN. *f* 1465. — JULIANNA COMVALIUS voor hare minderjarige Kinderen HENRIETTA MARIA SCHOUTEN, JACOBA SUSANNA SCHOUTEN, JOHANNES MARTINUS SCHOUTEN en MARGARETHA ALBERTINA SCHOUTEN.

ERRATA. In ons vorig No. *staat* het Zegelnummer der Advertentie van Doctor CRAGIN, No. 6628, *moet zijn:* **№ 6627**.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 7den dezer, de Engelsche Schoener Lady of the Night, Kapt. J. J. Marchall, van Demerary; hebbende 9 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik Grampers, Kapt. P. Sayward, van Boston; hebbende 20 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 1sten dezer, de Nd. Am Brik Cygnet, Kapt. A. Bates, naar Boston; lading: 354 vaten Malassie.

Den 2den, de Nd. Am Brik Premium, Kapt. B. Foster, naar Glouchester; lading: 257 vaten Malassie.

Den 8sten, het Schip Zodiac, Kapt. A. C. Krull, naar Rotterdam; lading: 140 vaten Suiker en 50 balen schoone Katoen.

Den 9den, het Schip Concordia, Kapt. B. J. Wijgers, naar Amsterdam; lading: 351 vaten Suiker, 58 balen schoone Katoen en 11 dito Cacao.

Advertentiën.

In opvolging van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *veertien* dagen ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen ter *visie* liggen, de Repartitie Rekeningen van de Boedels: JOHANNA MARIA ANDRESA HOFBERR; JOHANNA MARIA CHRISTINA HENCKE en JOHANNA MARIA WILHELMINA MATHOURNÉ.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1841.

De Secretaris ad interim,
F. C. COBLIJN.

(6635) Op Dingsdag den 16den dezer, des nademiddag ten 4 ure, zullen fungerende CURATORS, bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het locaal van welgemeld Departement door den Vendumeester M. A. KEIJSER; doen verkoopen:

De *NAGELATENE GOEDEREN*, van de Heeren SIMON FREDERIK DOMPIG; ZEGER WIJERS; KLAAS WILLEMS SCHELREN en DAVID RAPHAEL DE MEZA; alsmede de *NALATENSCHAP* van FRANCINA van WEIJS; bestaande in:

LIJFKLEEDEREN; MEUBELEN; DRANKEN; GOUD- en ZILVERWERK; ZAKHOROLOGIEN; HOORNVEE, waaronder een BUL; SCHAPEN, waaronder een BOK van *Afrikaansche* Ras; VARKENS en PLUIMVEE. En den Slaaf *Primeiro*; behoorende tot den Boedel D. R. DE MEZA.

De *KWEEK* is in den Stal van den Heer J. G. WEIJLER te bezigtigen.

Paramaribo, den 11 *Februarij* 1841.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(6640) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Surname*, zal op HEDEN den 12den Februarij 1841, des voormiddags om *half negen* uur, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De Slaven, met namen: *Coglyn*, *Anna*, *Catharina*, *Johannes* en *Albert*, bekend staande ten name van G. BERGMAN, alsook de Slavin *Amelia* en haar kind *Charles*; alle welke Slaven als het eigendom van HENRIETTA ADNEY, Huisvrouw van G. M. N. CONIJNENBERG, in Executie genomen.

Paramaribo, den 12 *Februarij* 1841.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

Op LAST der Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, heeft de ondergeteekende de eer, aan de daarbij belanghebbenden te berigten, dat er in de Advertentie van den 27sten Januarij ll., omtrent de admissie van den Heer C. LANDRÉ, tot de uitoefening der CHIRURGIE, eene fout is ingeslopen, daar er had behooren te staan:

»Op autorisatie van Zijne Excellentie »den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal »der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, »is door de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt*, aan »den Heer MEDICINÆ DOCTOR CHARLES »LANDRÉ, admissie verleend tot het uitoefenen der CHIRURGIE."

Paramaribo, den 9 *Februarij* 1841.

De Scriba,
JOHs. ABRAHAMSZ.

CH. LANDRÉ,

MED. DOCTOR & CHIRURG.,

is VERHUISD naar de *Gravenstraat*, op den hoek van de laan van *Tourtonne*. (6665)

☞ Men verlangt op behoorlijke *interest* en onder voldoende zekerheid de Som van

Vijftien Honderd Gulden;

adres ter dezer Drukkerij. (6663) 1

(6659) De *DEBITEUREN* der Firma G. J. LUGARD & Co., worden verzocht betaling te presteren, zullende de nalatigen in *regten* worden vervolgd.

Paramaribo, den 10 *Februarij* 1841.

B. LUGARD.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam;

Het gekoperd tweedeks Galjootschip *West-Indien*, Kapt. J. J. Boon. — Adres bij Gebrs. Reijns.

Het gekoperd driemast Barkschip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 25 Februarij.

Het nieuw gebouwd gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellee. — Medio Februarij.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. H. C. Wriborg. — Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit medio Februarij.

Het Galjoot schip *Concordia*, Kapt. J. H. Wi Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 20 Februarij.

Het Schip *de Jonge Hylke Tromp*, Kapt. F. S. Oldendorp. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit 25 Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip *Amsterdam*, Kapt. L. Wildschut. — Adres bij Gebroeders Reijns.

Het nieuw gebouwd gezinkt schooner Kofschip *Koning Willem*, Kapt. L. H. Singer. — Adres bij Van West en de Hart.

Naar Rotterdam:

Het Schip *Harmonie*, Kapt. B. J. Zoetekerk. — Adres bij J. M. Samson.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.